

عنوان مقاله:

تاریخچه جنگ مشروع و نامشروع یا جنگ عادلانه و غیر عادلانه

محل انتشار:

سي و هفتمين كنفرانس بين المللي وحدت اسلامي (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

زهرا ارومیه چی – دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران غرب.

مارال كيوان – دانشجوى كارشناسي ارشد حقوق بين الملل دانشگاه آزاد اسلامي واحد تهران غرب.

خلاصه مقاله:

توسل به زور و ممنوعیت آن دو اصل مهم در حقوق بین الملل هستند که مباحث زیادی پیرامون دو مفهوم مطرح شده است. تحلیل پیشینه توسل به زور نشان داده است توسل به زور توسط هر کشوری بر علیه کشور دیگر از منظر اسناد بین المللی از جمله منشور سازمان ملل محکوم است. هیچ کشوری مجاز به استفاده از زور در روابط بین المللی نیست. تنها یک کشور زمانی میتواند از زور استفاده نماید که مورد تجاوز واقع شده باشد و در مقام دفاع از خود متوسل به زور شود. مداخله بشردوستانه و توسل به زور تنها در صورتی میتواند مجاز تلقی گردد که شورای امنیت سازمان ملل متحد نقض سیستماتیک و گسترده حقوق بشر را تشخیص دهد و آن را مغایر با صلح و امنیت بین المللی بداند که آن را بهطورجدی تهدید میکند؛ بنابراین توسل به زوری که شامل تهدید بهزور و با استفاده از زور بدون مجوز رسمی شورای امنیت باشد، نقض صریح منشور سازمانملل محسوب میشود. ماده ۵۱ منشور سازمانملل متحد که توسل به قوای قهریه و اقدام زورگرایانه یک جانبه را در اعمال حق دفاع مشروع خواه به صورت فردی و یا دسته جمعی در مقابل حمله مسلحانه مجاز دانسته است. بنابراین اصل توسل به زور در روابط بین الملل درصورت نقض حاکمیت یا حقوق بشر توسط یکی از اعضای سازمان ملل را بایدبا حساسیت خاصی توسط سازمان ملل به کار گرفته شود تا موجب نقضحاکمیت و توسل یکجانبه استفاده از قدرت توسط کشورهای قویتر تلقی نشود.در این مقاله قرار است به دو نوع جنگ بپردازیم و تاریخچه آنها را بیان نماییم.

كلمات كليدى:

جنگ مشروع، جنگ نامشروع، جنگ عادلانه، توسل به زور، منشور سازمان ملل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1936038

